

Wschód Kultury/Inny Wymiar – 1-4 września 2016

INNY WYMIAR MUZYKI

Koncert: ASIAN DUB FOUNDATION, Neozbiljni Pesimisti org. Białostocki Ośrodek Kultury – 2 września, godz. 20.00 – Rynek Kościuszki w Białymstoku, wstęp wolny

Asian Dub Foundation

Brytyjska grupa muzyczna, która łączy w swojej twórczości elementy stylów: drum & bass, reggae, jungle i dub z tradycyjnymi hinduskimi brzmieniami. W swoich tekstach podejmuje przede wszystkim tematy społeczno-polityczne, związane z rasizmem, emigracją, kryzysem gospodarczym, uzależnieniem od mediów i internetu, czy konfliktami na tle religijnym.

Zespół powstał w 1993 roku w Londynie, ma na koncie dziewięć płyt: „Facts and Fictions” (1995), „R.A.F.I.” (1997), „Rafi’s Revenge” (1998), „Community Music” (2000), „Enemy Of The Enemy” (2003), „Tank” (2005), „Punkara” (2008), „A History Of Now” (2011), „More Signal More Noise” (2015).

Neozbiljni pesimisti

Niepoważni Pesymiści (czyli de facto Optymiści) powstałi w 2001 roku, grają energetyczny anti global etno punk! W 2011 zespół odbył swoją pierwszą trasę koncertową poza krajami byłej Jugosławii, zagrał udaną serię koncertów we Francji i Szwajcarii. Rok później po raz pierwszy wystąpił w Polsce, na Łemkowskiej Wątrze na Obczyźnie w Michałowie (k. Lubina). Następnie była świetnie przyjęta trasa koncertowa we Wrocławiu, Poznaniu, Gdyni, Warszawie i Krakowie. W 2013 r. Neozbiljni Pesimisti ponownie odwiedzili Polskę. Zegrali koncerty klubowe w Krakowie i Warszawie, a we Wrocławiu na Festiwalu Panorama Kultur. Zegrali też swój największy w Polsce koncert – na Przystanku Woodstock w Kostrzynie wystąpili jako jedna z gwiazd.

Koncert: Dagadana i Przyjaciele org. Białostocki Ośrodek Kultury – 4 września, godz. 20.00 – Kino Forum, ul. Legionowa 5 (bezpłatne wejściówki)

Dagadana i zaproszeni muzycy z Chin, Ukrainy i Polski wystąpią we wspólnym projekcie premierowym „Miejsce Spotkania Meridan 68” przygotowanym specjalnie na festiwal. Podczas koncertu muzycy zagrają materiał z najnowszej płyty Dagadany „Meridian 68”.

Dagadana wystąpi w składzie: Daga Gregorowicz – wokal, elektronika (Polska); Dana Vynnytska – wokal, instr. klawiszowe (Ukraina); Mikołaj Pospieszalski – wokal, kontrabas, bas; Péter Somos – perkusja

Goście Specjalni:

Songzhao AIYS – wiolonczela (North Lab, Chiny)

Hasibagen – morin-khur, głos gardłowy (North Lab, Mongolia)

Mateusz Smoczyński – skrzypce (Atom String Quartet, Polska)

Adam Nowak – gitara, wokal (Raz Dwa Trzy, Polska)

Michał Tomaszczyk – puzon (Polska)
Cyprian Baszyński – trąbka, flugelhorn (Polska)
Dawid Głowczewski – saksofony (Polska)
Marcin Świdorski – saksofony, flet (Polska)
Orest Sharak – cymbały, okaryna (Ukraina)

Zespół Kurbasz (Lwów, Ukraina): Myroslava Rachynska – wokół; Maria Kopytczak – wokół; Natalia Parkhomaenko-Rybka – wokół; Sergij Petlyuk – wizualizacje

Zespół Dagadana to znakomici muzycy z Polski i Ukrainy, biorący udział w wielu ważnych projektach muzycznych w kraju i za granicą. Zespół współpracuje m.in. z Raz Dwa Trzy, Gabą Kulka, rodziną Pospieszalskich i wieloma innymi. Specyfiką zespołu jest, prezentowana już od ośmiu lat, znakomita umiejętność łączenia elementów kultury ukraińskiej i polskiej za pomocą jazzu, elektroniki czy world music. Dagadana od momentu powstania zagrała około 400 koncertów w kraju i za granicą. Debiutancka płyta „Maleńka” zyskała uznanie mediów oraz opiniotwórczych postaci świata kultury. Zespół był nominowany do Fryderyków 2011 w kategoriach: Album Roku Folk / Muzyka Świata oraz Fonograficzny Debiut Roku. W tej pierwszej kategorii zdobył statuetkę. Drugi album „Dlaczego nie” był nominowany do Fryderyków 2012 w kategorii Album Roku Folk / Muzyka Świata. Trzeci album „List do Ciebie” z poezją Janusza Różewicza spotkał się z uznaniem w środowisku muzycznym i literackim. „Meridian 68”, najbardziej folkowa z dotychczasowych płyt, ukazała się w 2016 roku.

Koncert: Nino Katamadze & Insight org. Towarzystwo Przyjaciół Kultury Żydowskiej w Białymstoku – 3 września, godz. 21.00 – Amfiteatr Opery i Filharmonii Podlaskiej, ul. Odeska 1, wstęp wolny

Nino Katamadze to gruzińska wokalistka jazzowa, która śpiewa od 4 roku życia! Studiowała wokalistykę na Uniwersytecie w Batumi, od 2000 roku współpracuje z zespołem Insight. Jest prawdziwym zjawiskiem na gruzińskiej scenie muzycznej, została okrzyknięta gruzińską Janis Joplin. „Muzyczna szamanka, prawdziwy wulkan energii oraz katalizator emocji. Artystka totalna. Wokalna czarodziejka z głosem, w którym czuć gruziński klimat, aromaty i smaki. Jej wyjątkowy głos to muzyka duszy. Faktura jej śpiewu jest wyjątkowa – to muzyka korzeni – aby jej słuchać nie trzeba znać języka gruzińskiego – liryka rozlana między słowami oraz jazzowa improwizacja to jak głos niebios swobodny od treści”.

Nino Katamadze & Insight Band to oryginalne kompozycje, emocjonalny wokół, nietypowe rozwiązania harmoniczne. Jazzowa improwizacja spotyka się w twórczości Katamadze z gruzińską tradycją muzyczną, psychodelią i wyrafinowanym rockiem. W roku 2010, na zaproszenie Bobby'ego McFerrina wzięła udział w premierze opery „Bobbie”, która miała stać się „nowym otwarciem w gatunku opery”. Jest bohaterką dwóch dokumentów („The Mermaid”, „Insight”), komponuje dla teatru i filmu. Wielokrotnie nagradzana „gruzińskimi Grammy” (wokalistka, osobowość, płyta roku).

Koncert: Białka / Babuka org. Stowarzyszenie Edukacji Kulturalnej WIDOK – 1 września, godz. 21.00 – Klub Zmiana Klimatu, ul. Warszawska 6, wstęp wolny

Babuka to w języku romskim lalka. Projekt Babuka narodził się w 2015 roku z inicjatywy frontmenki

zespołu **Bialka** – Nataszy Topor (wokalistki, kompozytorki, autorki tekstów), w której żyłach płynie cygańsko-ukraińsko-polska krew i która z wielką determinacją kultywuje tradycje romskie. Nie tylko te oczywiste, bardziej związane z folklorem, ale również w wersji współczesnej, gdyż jest to nadal żywa i rozwijająca się kultura. Babuka łączy w sobie muzyczne tradycje folkloru cygańskiego z elektroniką i alternatywnym spojrzeniem na kulturę romską. Podczas koncertów prezentuje pieśni Cyganów (m.in. z Rosji, Węgier, Serbii) w nowoczesnych, świeżych aranżacjach. Zespół pracuje obecnie nad pełnometrażową płytą, na której znajdą się tradycyjne pieśni romskie w ich aranżacjach. Babuka jest muzycznym łącznikiem międzypokoleniowym między masowym odbiorcą w każdym wieku a źródłami tej kultury, która z jednej strony jest skryta, z drugiej zaś traktowana stereotypowo.

Zespół Bialka: Natasza Topor – wokal, cymbałki; Paweł Ambrożewicz – klawisze; Piotr Ignatowicz – gitara elektryczna; Krzysztof Ostasz – tupan, instrumenty perkusyjne; Natalia Koperkiewicz – chórki

Koncert oratoryjny: „Różne języki – jedna muzyka” org. Fundacja Pro Anima – 1 września, godz. 19.00 – Aula Magna Pałacu Branickich w Białymstoku, ul. J. Kilińskiego 1, wstęp wolny

Muzyczna wyprawa do czasów XVII-wiecznej Rzeczypospolitej i jej kresów. Utwory pochodzić będą z dwóch obrządków funkcjonujących w ówczesnej Rzeczypospolitej Obojga Narodów – łacińskiego oraz starocerkiewno-słowiańskiego rozpowszechnionego na terenach dzisiejszej Białorusi i Ukrainy. Języki używane w ramach liturgii kościołów zachodniego i wschodniego (łacina i starocerkiewno-słowiański) łączyły mieszkańców różnych narodowości i stawały się pewnym remedium na „pomieszanie języków” występujące na terenie ówczesnej Europy. Ich odrębność nikła jednakże na niwie sztuki muzycznej i powstałych wówczas kompozycji sakralnych. Mimo odmiennych liturgii i języków, wykazują one wiele wspólnych cech z zakresu struktury, środków wyrazu czy stylistyki wykonawczej. Fakt ten ukazuje muzykę jako wypowiedź artystyczną przekraczającą granice, nie tylko pod względem geograficznym, ale także – społecznym. Muzyka staje się bowiem spoiwem – wspólnym językiem łączącym ludzi różnej narodowości, wiary i przekonań. Ta wspólnota niejednokrotnie przybierała również osobisty wymiar, o czym świadczą liczne kontakty, jakie miały miejsce pomiędzy kompozytorami, których dzieła usłyszymy podczas koncertu.

Mikołaj Dylecki (1630–1680/90), którego utwory zabrzmią w pierwszej części, to jeden z pierwszych twórców, wymienianych przez historię muzyki cerkiewnej z imienia i nazwiska. W swoim traktacie „Gramatyka Muzyczna” powołuje się on na znajomość z polskim twórcą – Marcinem Mielczewskim, którego kompozycje wypełnią drugą część koncertu. Wpływ polskiego mistrza widoczny jest w fascynacji Dyleckiego zdobyczami szkoły weneckiej, czyli techniki polichóralnej oraz stylem koncertującym, które zdominowały twórczość kompozytorów polskich tego okresu. Przeniesienie powyższych elementów na grunt muzyki cerkiewnej zaowocowało dziełami, których struktura i budowa jawi się jako unikat w historii prawosławnej muzyki liturgicznej, łączący osiągnięcia łacińskiej kultury muzycznej z monodią bizantyjską. W pierwszej części koncertu usłyszymy również „Litanię do Najświętszej Marii Panny” jego ucznia Tomasza Szewarowskiego, który działał jako muzyk w Soborze św. Trójcy w Wilnie, Warszawie i Białej Podlaskiej. W czasach I RP miał on „...słynąć w całym Królestwie i na Rusi jako wytrawny muzyk i kapelista”. Co ciekawe – dwa głosy z jego litanii zachowały się w zbiorach muzycznych w Klasztorze w Supraślu k. Białegostoku. Jest to niezwykle rzadka kompozycja muzyki cerkiewnej, przeznaczona na wokalnoinstrumentalny aparat wykonawczy.

Pierwszą część koncertu dopełni odnaleziona trzy lata temu „Liturgia Organowa” anonimowego kompozytora działającego w kręgu Dyleckiego, choć niekiedy przypisywanej jemu samemu. To skarb muzyki sakralnej – jest to jedyna zachowana kompozycja cerkiewna, gdzie w partyturze istnieje adnotacja o użyciu instrumentów: organów i puzonów. Zostanie ona uzupełniona o śpiew monodyczny ektenii i innych modlitw na święto Narodzenia NMP (Różdiestwo Prieswiatoj Bohorodicy) obchodzone 8–21 września zarówno przez kościoły wschodnie, jak i zachodni. W drugiej części zaprezentowane zostaną dzieła Marcina Mielczewskiego, który był najbardziej rozpoznawalnym w Europie polskim kompozytorem XVII w. Jego utwory znano w Niemczech, w Danii, Gdańsku, na Śląsku, Morawach i Słowacji, Ukrainie, w Rosji oraz we Francji. Był nadwornym muzykiem króla Władysława IV Wazy, by następnie objąć stanowisko kapelmistrza Karola Ferdynanda Wazy. Białostocka publiczność usłyszy „Missa Sancta Anna” (utwory przeznaczone na 2 chóry z orkiestrą). Kompozycje te zostaną przedstawione jako rekonstrukcja XVII-wiecznego nabożeństwa, w którym części stałe mszy uzupełnione zostaną o chorałowe części zmienne (proprium) z „Graduale Romanum” (Piotrkowczyka) będącego w użyciu w XVII wieku na terenie I Rzeczypospolitej. Na zakończenie zabrzmie „Magnificat Tertii Toni” M. Mielczewskiego, w którym wezmą udział wszyscy wykonawcy.

Wystąpią artyści z Ukrainy i Polski, wchodzący w skład Zespołu Muzyki Dawnej DILETTO (Polska), Kameralnego Chóru A cappella Leopolis (Ukraina), Starck Compagnay - zespołu barokowych trąbek i puzonów (Polska), Schola Gregoriana Sancti Casimiri (Polska) oraz soliści: Ojciec Taras Hrudowa – bas i Wolodymyr Gadzala – tenor (Ukraina), którzy wykonają ektenie w pierwszej części koncertu.

Koncerty: Taste the East – org. Pogotowie Kulturalno Społeczne

Już po raz czwarty organizatorzy Up To Date Festival proponują spotkanie z muzyką elektroniczną krajów Partnerstwa Wschodniego. Pionierskie podejście do budowania programu wydarzeń zaowocowało już konferencją muzyczną, sesją Boiler Room, a przede wszystkim nawiązaniem trwałych przyjaźni i współpracy pomiędzy zaangażowanymi w projekt animatorami i artystami. Tegoroczna edycja Taste The East to impreza muzyczna zlokalizowana w kultowej przestrzeni białostockich „Spodków”, które dotąd nie gościły w swych progach elektroniki na taką skalę. W dwóch okrągłych salach muzycznych można będzie zetknąć się z dwoma różnymi światami muzyki klubowej: światem przyszłości oraz światem z nostalgią spoglądającym w przeszłość. Co wybiorą festiwalowicze? Bezkompromisowe techno z eksperymentalnym zacięciem czy radzieckie disco i synth-pop? Ciemność, stroboskopy i dym czy klimat rodem z dansingu naszych rodziców?

Wystąpią:

Forward Stage: ZITTO (Bassiani, GEO), Karst (Polygon, CZ), rookas (DAI // Didżiuję Agregatę Inżynieriai, LT), Inner (Didżiuję Agregatę Inżynieriai, LT), Kleep (Dark Side of Techno, BY), Diabot & Janeda (Strikt, PL), Capo (Mødule, PL), Gem (Technosoul, PL), Dtekk (Technosoul, PL) – visuals: su-y (Didżiuję Agregatę Inżynieriai, LT), music: techno, electro

Retro Stage: Ilius & Švenčionis (Secret Thirteen, LT), Schmoltz (TVPC, Bahnsteig 23, BY) – music: soviet disco, italo, wave, EBM, synth, industrial

Koncert: Ola Bilińska „Libelid” org. Muzeum Podlaskie w Białymstoku – 4 września, godz. 20.00 – Wielka Synagoga w Tykocinie, wstęp wolny

„*Libelid*” to niezwykle projekt muzyczny, który powstał specjalnie na ubiegłoroczny warszawski Festiwal „Nowa Muzyka Żydowska”. Kompozycje tworzące „*Libelid*” są spójnym autorskim wyborem przedwojennych piosenek śpiewanych w języku jidysz, układającym się w opowieść o różnych obliczach i odcieniach miłości. Odnalezione przez autorkę projektu **Ole Bilińską** w starych śpiewnikach i tomikach poezji żydowskie piosenki miłosne, zyskują dzięki jej zjawiskowym interpretacjom uniwersalny i bardzo współczesny wymiar. Założeniem muzycznym „*Libelid*” było utkanie subtelnego połączenia brzmień akustycznych i elektronicznych – stąd syntezator i looper spotykają się z harfą celtycką, cymbałami czy wiolonczelą. Powstał wyjątkowy, dźwiękowy pejzaż wypełniony poetycką, miłosną magią wysokiej próby. „*Libelid*” jest oryginalną, intrygującą, głęboko emocjonalną impresją o świecie którego już nie ma, o uczuciach, które były, są i zawsze będą. W maju tego roku ukazała się pięknie wydana przez Żydowski Instytut Historyczny płyta „*Libelid*”, zawierająca studyjną wersję projektu.

Oli Bilińskiej – charyzmatycznej wokalistce, kompozytorce i multiinstrumentalistce towarzyszą: Edyta Czerniewicz – wiolonczela, Katarzyna Kolbowska – harfa celtycka, Kacper Szroeder – trąbka i cymbały białoruskie, Michał Moniuszko – kontrabas i mandolina.

Koncert: Hycz Orkiestra „lot of connections” org. Fundacja Zmiana Klimatu – 4 września, godz. 17.00 – Klub Zmiana Klimatu, ul. Warszawska 6, wstęp wolny

Hycz Orkiestra pochodzi ze Lwowa i jest to jedna z najbarwniejszych formacji, które pojawiły się na Ukrainie w ostatnich latach. Ich muzyka to „delikatne dźwięki ujęte w ekstrawagancką formę”. Zespół wykonuje piosenki zapomnianych poetów i poddaje aktywnej refleksji twórczość ludową. Szacunek do tradycji splata się tu z muzyką powstałą w radości eksperymentu. Muzycy Orkiestry swoim głosem i instrumentami obdarowują słuchaczy chwilą szczęścia tu i teraz – to nie dziwi, bo słowo „hycz” jest okrzykiem radości i zachwyty.

Co wyróżnia Hycz Orkiestrę? Ciekawy skład instrumentalny, oryginalne podejście do muzyki oraz umiejętność przekazywania historii za pośrednictwem samych dźwięków. „Pozorna prostota to skutek technicznej wprawy, swobody twórczej, taktu i smaku, miłe niespodzianki pojawiają się praktycznie w każdym utworze”.

Koncert: Krambabula i Dobryna, potańcówka z Zespołem Bożyci, warsztaty ukraińskich tańców tradycyjnych org. Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury – 3 września, godz. 10.00-17.00 i 4 września, godz. 10.00-16.00 (warsztaty, obowiązują zapisy), 4 września, godz. 17.00-20.00 (koncert, bezpłatne wejściówki) - WOAK Spodki, ul. Św. Rocha 14

Krambabula – folk-rockowy zespół z Poznania, powstał w 2014 roku z inicjatywy Piotra Czuchty, akordeonisty oraz lidera grupy. Zestawienie kulturowej różnorodności członków zespołu stworzyło energetyczną mieszankę słowiańskiej muzyki ludowej, z domieszką rocka, ska, reggae i funky. Teksty wykonywanych utworów prezentowane są w języku łemkowskim, ukraińskim oraz polskim.

Dobryna – kilkunastoosobowa grupa młodych ludzi z różnych zakątków Podlasia. Zespół powstał w 2013 roku w Białymstoku i wykonuje autentyczne pieśni ukraińskie z Podlasia i Ukrainy bez

akompaniamentu muzycznego. W ostatnim czasie Dobryna zajęła I miejsce na konkursie z Podlaskiej Krynicy w Bielsku Podlaskim oraz I miejsce na konkursie Dawne pieśni młode głosy w Waniewie w 2016 roku, brali też udział m.in. w programie Kuby Wojewódzkiego.

Zespół Bożyczi – znany ukraiński zespół, prezentujący wiejską kulturę muzyczną w jej pierwotnym charakterze. W tym celu często wyjeżdża na wieś, gdzie jeszcze można spisać i usłyszeć od starszych ludzi prawdziwe arcydzieła ukraińskiej ludowej kultury muzycznej. W wyniku tych wypraw zespół osiąga wysoką oryginalność swego repertuaru. Bożyczi wykonuje pieśni pochodzące z terenów, na których w XVI–XVIII wieku istniało państwo kozackie. Większość pieśni z tych stepowych terenów wyróżnia się spokojem i refleksyjnością, zaś pieśni z północnych okolic państwa kozackiego są dynamiczne i radosne. W repertuarze zespołu ważne są również ludowe pieśni religijne, które odzwierciedlają chrześcijański światopogląd narodu. Odrębną częścią twórczości zespołu są tańce ludowe. One też były zapisane podczas licznych ekspedycji folklorystycznych (ponad 70 tańców). Znaczna część tych tańców jest wystarczająco łatwa do tego, by od razu mogli zatańczyć je wszyscy, dlatego Bożyczi obiecują nie tylko ciekawy program muzyczny, ale również prawdziwą imprezę taneczną, podczas której będzie trudno pozostać biernym widzom. Akompaniament do tańców zapewni tradycyjna ukraińska kapela w składzie: skrzypce, harmonia – „wienka” (zabytkowy ukraiński akordeon) oraz bęben.

Działania miejskie i warsztaty oraz koncert Listen to the East – org. Pionierska Records

W ramach tegorocznej edycji festiwalu Pionierska Records wraz ze stowarzyszeniem wolnych twórców Pupzemli zaprosili do Białegostoku artystów z Polski i Ukrainy, zajmujących się field recordingiem i innymi technikami z pogranicza sound-artu. W swoją codzienną pracę zaangażują oni białostoczan i zaproszą ich do udziału w warsztatowych spacerach dźwiękowych. Spacerzy przyczynią się do zwiększenia ich wrażliwości dźwiękowej i poznania pod względem akustycznym własnego miasta. Podczas naszych spotkań będziemy omawiać zagadnienia związane z ekologią akustyczną, pejzażem dźwiękowym, wykonywać nagrania terenowe i zgłębiać techniki koncentracji podczas głębokiego słuchania. Oprócz części warsztatowej będziemy aranżować gry przestrzenne i happeningi oparte o autorskie eksperymentalne kompozycje muzyczne.

Każdego dnia spotkamy się w innym miejscu i o innej porze. Wspólnie przemierzmy audialną przestrzeń Białegostoku. Każdy uczestnik zostanie wyposażony w sprzęt do nagrywania i inne niezbędne przedmioty do pracy dźwiękowej w terenie. Nasze działania dokumentować będziemy na specjalnie stworzonej do tego platformie internetowej (strona internetowa www.listentotheeast.com, oraz media społecznościowe); zestawimy je z zarejestrowanymi wcześniej bliźniaczymi elementami audiosfery Ukrainy. Końcowym efektem projektu będzie koncert oparty na tychże rejestracjach oraz improwizacjach elektronicznych.

Artyści biorący udział w projekcie:

Polska: Adam Frankiewicz, Wojciech Kurek

Ukraina: Myroslaw Trofymuk, Yuriy Bulka, Michael Balog, Ostap Manulyak, Sasha Zakrevska

Koncert: „Narodny Albom 20 lat później” org. TV Bielsat – 4 września, godz. 18.00 – Opera i Filharmonia Podlaska, ul. Odeska 1 (bezpłatne wejściówki)

„Narodny Albom” to legendarny muzyczny projekt, stworzony i wydany na kasetach przez

białoruskich niepokornych artystów dwie dekady temu. W 1997 roku postanowili oni zrealizować pierwszą białoruską rock-operę, która wystawiona najpierw w Mińsku, a później w Polsce, okazała się sensacją. Muzycy najpopularniejszych białoruskich zespołów rockowych – Kasia Kamockaja z Nowaje Nieba, Lawon Wolski z NRM i Mroi, jak również Michał Aniempadystau, Anatol Dodz i Aleksandr Pomidoroff – wpadli na pomysł wystawienia nostalgiczno-ironicznej „opowieści z dawnego pogranicza”. Akcja opery toczy się w przedwojennym Rakowie – małym miasteczku na samej granicy ówczesnej „pańskiej Polski” i sowieckiej Białorusi. Tło muzyczne: przede wszystkim rock’n’roll, ale też tango, walczyki, polka; do tego przewrotna fabuła obrazująca klimat polsko-białoruskiego pogranicza i świetne teksty w języku polskim, białoruskim i rosyjskim napisane przez Aniempadystowa.

Jedynе, jubileuszowe przedstawienie „Narodny Albom. 20 lat” w reżyserii polskiego reżysera Konrada Smugi i z udziałem twórców oryginalnej wersji odbędzie się w ramach Wschodu Kultury/Innego Wymiaru. Zapis koncertu można będzie obejrzeć jesienią na antenie telewizji Bielsat, która jest producentem widowiska, oraz na kanale YouTube stacji.

Informacje na temat bezpłatnych zaproszeń na stronie www.belsat.eu/pl.

Źródło: TV Bielsat

INNY WYMIAR SZTUKI

Wystawa: Nikita Kadan „Kości się przemieszały” org. Galeria Arsenal w Białymstoku – wernisaż wystawy 25 sierpnia, wystawa czynna do 29 września w godz. 10.00-18.00 – Galeria Arsenal, ul. A. Mickiewicza 2, wstęp wolny

Oprowadzanie kuratorsko/autorskie po wystawie – 27 sierpnia 2016, godz. 11.00

(oprowadzanie dostosowane do potrzeb osób niesłyszących oraz niedosłyszących)

Tytuł wystawy Nikity Kadana nawiązuje do sytuacji w Ukrainie, jakkolwiek trudno odmówić mu uniwersalności. Majdan otworzył debatę środowisk intelektualnych nad przyszłością Ukrainy, ale też nad jej przeszłością. Artyści często podejmują więc tematykę rozliczeń z komunizmem, traum i konfliktów narodowych, rachunków krzywd. Przemieszcane kości należą i do morderców i do ich ofiar i do tych co mieli rację i do tych co jej nie mieli, a filtr czasu pokazuje jedynie, że nic nie jest proste i oczywiste.

Nikita Kadan – urodzony na Ukrainie, artysta i teoretyk sztuki, członek grup R.E.P. i Hudrada, prezentował swoje prace między innymi na 14 Biennale w Stambule i 56 Biennale w Wenecji.

Kurator wystawy: Monika Szewczyk

Wystawa: Ciprian Mureșan „O marionetkach i ludziach” org. Galeria Arsenal w Białymstoku – wernisaż wystawy 25 sierpnia, wystawa czynna do 29 września w godz. 10.00-18.00 – Galeria Arsenal, ul. A. Mickiewicza 2, wstęp wolny

Oprowadzanie kuratorsko/autorskie po wystawie – 27 sierpnia 2016, godz. 11.00

(oprowadzanie dostosowane do potrzeb osób niesłyszących oraz niedosłyszących)

Ciprian Mureșan to jeden z najważniejszych i najbardziej rozpoznawalnych artystów rumuńskich debiutujących po 1989 r. Należy do generacji artystów, na których piętno odcisnął chaos postkomunistycznej Rumunii. Jako dziecko był świadkiem reżimu Ceausescu, a także jego upadku w czasie Rewolucji 1989 roku. Dorastał w czasach politycznej transformacji. Jego pokolenie zostało ukształtowane przez ideały postkomunizmu i towarzyszące im rozczarowania. Jego prace odnoszą się do najnowszej historii jego kraju, zarówno w kontekście jednostki, jak i społeczeństwa. Sztukę Mureșana można zakwalifikować jako krytyczną, komentującą zwłaszcza sytuację społeczną i geopolityczną Europy Środkowo-Wschodniej. Mureșan wykorzystuje odniesienia historyczne, kulturowe i społeczne w sztuce, literaturze, filmie i ponownie analizuje ich konteksty. Bada zależności między pamięcią niedawnej historii a doświadczeniami teraźniejszości, a także związki między wpływem polityki i religii na społeczeństwo. Mureșan tematy swoich prac często czerpie z kultury masowej. Niejednokrotnie pojawiają się także odniesienia do historii sztuki, prac innych artystów czy ich życiorysów. Mureșan zajmuje się definiowaniem na nowo roli sztuki, analizuje funkcje sztuki i miejsce artysty w społeczeństwie, a także kondycje i limity produkcji artystycznej w ścisłym kontekście ze społecznym, kulturowym i politycznymi uwarunkowaniami wynikającymi z lokalnych kontekstów. Czasem jego prace po prostu opowiadają o codzienności bycia artystą.

Wystawa to obszerna prezentacja jego prac z ostatnich ośmiu lat. W ostatnim czasie Ciprian Mureșan często odwołuje się do formy teatralnej, przekłada język sztuki używając słownictwa i gramatyki teatru. Osią wystawy są trzy projekcje wideo, w których artysta posłużył się formą teatru lalek. Jest to seria prac, w której artysta w pole sztuki wprowadza język dramatu i w której dochodzi do obustronnej wymiany między tymi dziedzinami. Na wystawie prezentowany będzie m.in. spektakl „Dog Luv” (2009 r.), do którego tekst napisała pisarka i poetka Saviana Stănescu. Jest to teatr lalek, w którym psy, mieszkańcy Republiki Dogmachina, pod wodzą Maddoga próbują zrozumieć podłą naturę człowieka, ucząc się historii ludzkości przez pryzmat historii i metod tortur, kary śmierci, terroryzmu. Z kolei „I’m protesting against myself” (2011) przedstawia krótkie scenki z udziałem lalki i lalkarza siedzących w kontenerze na śmieci specjalnie zaadaptowanym na potrzeby mobilnego teatru. Jak sugeruje tytuł pracy, Mureșan odwołuje się do idei protestu i figury protestującego. Film jest bezpośrednio inspirowany społeczną i polityczną sytuacją w Rumunii, może być jednak sytuowany w o wiele szerszym kontekście. Film powstał w czasie szczytu kryzysu ekonomicznego, kiedy na ulicę najpierw w Hiszpanii, a potem w innych krajach wyszli Oburzeni. Był to też czas ruchu Occupy Wall Street i Arabskiej Wiosny. Ostatnia praca z tej serii, to najnowszy wideo-performance „Untitled” z 2015 r., który jest wyrazem głębokiego zainteresowania artysty światem dziecka – dzieciństwem, a także „dziwną” relacją między światem dorosłych i światem dzieci. Performance został oparty na scenach wymyślonych przez dzieci podczas warsztatów. Mureșan odwraca konwencjonalne relacje, powierzając dzieciom rolę autorów, lalkarzom rolę marionetek, natomiast marionetki przybierają realistyczną postać dzieci. Dzieci i marionetki są medium, przez które artysta komunikuje się, opowiada historie, w których stara się zrozumieć granice między wyobraźnią a rzeczywistością, między tym co spontaniczne a tym co udawane, między niewinnością a perwersją, między dobrem a złem. „Untitled” analizuje zależność między marionetką i lalkarzem, manipulowanym i manipulującym. Na wystawie zostanie także pokazana praca „Dead Weights” (2013) – instalacja składająca się z 18 gipsowych rzeźb – replik rzeźb z kolekcji Muzeum Narodowego w Klużu-Napoce w Rumunii. Zostały one użyte jako ciężar przyciskający przeznaczone do wyschnięcia grafiki, umieszczone między dwoma drewnianymi płytami, służącymi jako piedestał. Z kolei w serii zdjęć „Auto-da-Fé” z 2008 r.

Mureșan wykorzystał fragment słynnej powieści Eliasa Canettiego z 1935 roku, rozpisując treść jednego z rozdziałów powieści w miejskiej przestrzeni w formie ulicznego graffiti.

Ciprian Mureșan urodził się w 1977 roku w Dej, mieszka i pracuje w Klużu-Napoce w Rumunii. W swoich pracach wykorzystuje wiele technik. Tworzy m.in. filmy wideo, rzeźby, fotografie, rysunki, instalacje. Jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych i uznanych artystów rumuńskich na świecie. Brał udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych na całym świecie, m.in. w Nowym Jorku, Los Angeles, Londynie, Vancouver. W 2009 r. prezentował swoje prace w Pawilonie Rumińskim na Biennale w Wenecji.

Kurator wystawy: Agata Chinowska

Wernisaż wystawy: Sergey Shabohin „Praktyki podporządkowania” org. Galeria Arsenal w Białymstoku – 2 września, godz. 18.00, wystawa czynna do 30 października w godz. 10.00-18.00 – Galeria Arsenal elektrownia, ul. Elektryczna 13, wstęp wolny
Oprowadzanie kuratorsko/autorskie po wystawie 3 września 2016, godz. 11.00
(oprowadzanie dostosowane do potrzeb osób niesłyszących oraz niedosłyszących)

Sergey Shabohin jest jednym z najważniejszych białoruskich conceptualnych artystów swojego pokolenia. Od 2010 roku jego praca koncentruje się wokół mechanizmów represji we współczesnej Białorusi. Zbiera historie, wizerunki, slogany, znalezione przedmioty i tworzy narracje o władzy i samowoli systemu państwowego. We fragmentach i krótkich epizodach z życia codziennego artysta ujawnia podprogowe ideologie podporządkowania. Inspirują go sytuacje przestrzenne, które nie pochodzą koniecznie z „white cube” w kontekście wystawy. Szuka możliwości zanurzenia się w świecie równoległym, w intymności miejscznaczonych czyjaś obecnością.

Kurator wystawy: Lena Prents

Wystawa: Sergey Kiryuschenko, Maxim Tyminko, Alexei Lunev, Andrei Savitsky „Przezwyciężając chaos” org. Galeria Arsenal w Białymstoku – 2 września, godz. 18.00, wystawa czynna do 30 października w godz. 10.00-18.00 – Galeria Arsenal elektrownia, ul. Elektryczna 13, wstęp wolny
Oprowadzanie kuratorsko/autorskie po wystawie 3 września, godz. 11.00
(oprowadzanie dostosowane do potrzeb osób niesłyszących oraz niedosłyszących)

Osią wystawy jest postać Sergeya Kiryuschenko artysty, kuratora i profesora Akademii Sztuki, który udostępnił swoją pracownię młodszym kolegom tworząc miejsce aktywności artystycznej i debaty. Obszarem ich zainteresowań pozostawało badanie nowych perspektyw dla abstrakcji, a przez jej pryzmat odniesień do redukcji w miejskich środowiskach architektonicznych. Wystawa pokazuje wyjątkowość zjawiska kulturowego, które dorastało na Białorusi wokół pracowni Kiryuschenki, prezentując niektórych z artystów, którzy w tym środowisku dojrzewali.

Kurator wystawy: Lena Prents

Instalacja: Jarosław Koziara „lot of connections” org. Fundacja Zmiana Klimatu – 1 września, od godz. 14.00 (1-4.09) – Klub Zmiana Klimatu, ul. Warszawska 6, wstęp wolny

W ramach akcji artystycznej zostanie wykonana instalacja przestrzenna przed oraz wewnątrz klubu Zmiana Klimatu według projektu Jarosława Koziary. Bezpośrednią inspiracją do powstania instalacji jest wiersz Hryhoriya Semenczuka „lot of connections”, w sposób poetycki, a zarazem dowcipny rozważający podobieństwa i różnice kulturowe. Powstawaniu instalacji towarzyszyć będą muzycy z ukraińskiej formacji Hycz Orkiestra, którzy finał akcji uświetnią koncertem.

Instalacja: Daniil Galkin „Nothing common, nothing personal” org. Galeria Arsenal w Białymstoku – otwarcie 1 września, godz. 16.00 – Rynek Kościuszki w Białymstoku, wstęp wolny

Daniil Galkin zrealizuje w przestrzeni miejskiej instalację złożoną z obiektów przypominających nosze do przemieszczania rannych. Zmieniając kolor użytego płótna na czerwony i umieszczając na nich litery tytułowego sloganu, artysta nadaje pracy jeszcze jedno znaczenie – transparentu. Oba przedmioty w kontekście Majdanu i szerzej wojny w Ukrainie wydają się być bardzo symboliczne. Za decyzję stanięcia wobec, decyzję podjęcia protestu płaci się cenę krwi. Ukraina jest dziś jedną sączącą się raną, w której granica między publicznym a osobistym jest bardzo płynna.

Daniil Galkin – urodził się w 1985 roku w Dniepropietrowsku na Ukrainie. Po ukończeniu studiów na Dnipropetrovsk Theater and Art College, kontynuował naukę w Dnipropetrovsk Academy of Civil Engineering and Architecture. W 2009 roku założył grupę artystyczną „2222”. Brał udział w ponad 60 wystawach indywidualnych i zbiorowych, m.in. w Kunst-Werke Institute for Contemporary Art (Berlin), Saatchi Gallery (Londyn), Moscow Museum of Modern Art (Moskwa), Danubiana Meulenstein Art Museum (Bratysława), Czech Centre (Praga), Mystetskyi Arsenal (Kijów). Zwycięzca Grand Prix MUXI-2011; zakwalifikowany do nagród PinchukArtCentre w 2011, 2013 i 2015 roku oraz Nagrody Kuryokhin i Nagrody Kandinsky w 2012 roku. Zwycięzca Trzeciej Nagrody PinchukArtCentre w 2013. Finalista Nagrody Malewicza w 2014.

Instalacja: Damian Dworakowski i Grzegorz Radziejewicz „Podwaliny” org. Stowarzyszenie Kreatywne Podlasie – otwarcie 1 września, godz. 17.00 – Plac im. Marszałka J. Piłsudskiego, wstęp wolny

Stowarzyszenie Kreatywne Podlasie: „Na czym stoimy? W zasadzie – na czym stoi Białystok? Czy wiemy jaka jest jego historia? Co było na jego terenie kilka tysięcy lat temu? A kilkadziesiąt tysięcy lat temu? Na czym wybudowane zostało miasto? Kto mieszkał tu przed nami? Z głębi ziemi wyłania się twór. Ruchy tektoniczne wypchnęły go spod wielowiekowej warstwy ziemi. Przeciskając się przez jej kolejne warstwy, zabierał ze sobą pozostałości po minionych czasach. Zabierał ze sobą historię tej krainy i fragmenty cywilizacji, które tu żyły. Twór ukazuje się w samym centrum Białegostoku. Jego forma z czymś się kojarzy. Świadomość mieszkańców ją zauważa, ale ich podświadomość ignoruje, gdyż jest to forma znana. Składa się elementów, które widzimy na co dzień. Jednocześnie wtapia się w otoczenie i do niego nie pasuje. Najświeższe warstwy ziemi pod miastem są najbardziej widoczne – niemal zlewają się z okolicą. Po przyjrzeniu się bryłom uważniej można zobaczyć szczegóły. Elementy, które kojarzymy. Które zostały wyciągnięte z podziemi i ukazały się współczesnym

mieszkańcom miasta. Czy dzięki temu dowiemy się, jakie są podwaliny tego miasta?"

Instalacja: Małgorzata Wróbel-Kruczenkow i Dominika Sergiej „Śmierć Miłości...” org.
Małgorzata Wróbel-Kruczenkow i Dominika Sergiej – otwarcie 2 września, godz. 19.00-21.00,
dostępna codziennie w godz. 10.00-17.00 – Centrum im. Ludwika Zamenhofs, ul. Warszawska
19, wstęp wolny

Projekt stanowi formę otwartego pytania o kondycję miłości we współczesnym świecie. Artystki wiedzione refleksją wydarzeń na Majdanie, obie mieszkujące na terenach wielokulturowego pogranicza zadają sobie proste i odwieczne pytanie o kondycję miłości, jej realność, kształt i wymiar istnienia we współczesnym świecie.

Czy w świetle narodowych walk, międzykulturowych wojen istnieje przestrzeń na wolne od uprzedzeń rasowych, religijnych i kulturowych – uczucie – na spotkanie dwojga ludzi, przedstawicieli wrogich sobie narodów – u podstaw, którego leży porozumienie, jedność i miłość? Czy życie w tyglu wielokulturowego pogranicza daje większą przestrzeń na akceptację inności, na istnienie związków, relacji międzyludzkich dwuwyznaniowych? Związków Katolika z Prawosławnym, Żydem czy Tatarem? Czy na zgłiszczach narodowościowych wojen, religijnych walk jest w stanie zakiełkować uczucie? Czy w ogóle jeszcze możliwa jest miłość w „świecie przyśpieszonego konania”, w obliczu – „kruchej, nietrwałej teraźniejszości, wołającej o nieistniejące trwałe podstawy”? Odrębność, inność, wrogość i nienawiść czy jednak spotkanie, pojednanie i miłość?

Instalację tworzy przestrzeń jednego pomieszczenia – pokoju (ok. 3m x 4m), którego ściany pokryte są napisami: cytatami dotyczącymi miłości z Biblii, Tory oraz Koranu napisane w sześciu językach (polskim, hebrajskim, arabski, cerkiewno-słowiański). Są to języki tożsame dla mniejszości narodowych zamieszkujących teren m.in. dwóch partnerskich miast (Białegostoku, Lublina), z których pochodzą artystki. Na środku pokoju stoi proste, stare, metalowe łóżko, przypominające łóżko szpitalne. Przykrywa je białe prześcieradło. Łóżko symbolizuje intymną przestrzeń – spotkania, odpoczynku, relaksu, seksu, narodzin, ale też choroby i śmierci. Kolorystyka przestrzeni pokoju zamyka się w trzech symbolicznych kolorach: bieli, karminowej czerwieni i czerni. Wybór kolorów nie jest przypadkowy. Symboliczna przestrzeń pokoju, to miejsce spotkania i zatrzymania w refleksji nad sobą, i otaczającą rzeczywistością, nad pokojowym dialogiem między ludźmi oraz wolną od podziałów religijno-kulturowych – miłością.

INNY WYMIAR FILMU

Kino Sąsiedzi: „Ludzie bez jutra” (80’) z muzyką na żywo Pawła Szamburskiego, Patryka Zakrockiego i Sebastiana Wypycha org. Białostocki Ośrodek Kultury – 2 września, godz. 19.00 – Kino Forum, ul. Legionowa 5 (bezpłatne wejściówki)

„Ludzie bez jutra” (1919)

Film Aleksandra Hertza to jeden z najwcześniejszych polskich filmów niemych. Do niedawna uznany był za zaginiony, ale dzięki sensacyjnemu odkryciu kilka lat temu w Bundesarchiv w Niemczech, kinematografia z czasów naszego młodego niepodległego państwa w końcu może być lepiej poznana. Jego re-premiera z muzyką na żywo odbyła się w grudniu 2015 roku w Warszawie. Sensacyjna fabuła

jest inspirowana autentyczną historią nieszczęśliwego romansu warszawskiej aktorki Marii Wisnowskiej z rosyjskim oficerem Barteniewem, który z zazdrości zastrzelił ją w swoim mieszkaniu. Pamięć o tym wydarzeniu jeszcze długo była żywa. O zabójstwie pisano po latach w „Tajnym Detektywie”. W latach 30. ukazał się w nim spory artykuł, opisujący tę jedną z najsłynniejszych zbrodni miłosnych w historii Warszawy.

Premiera filmu odbyła się dopiero w 1921 roku w atmosferze skandalu, wszedł on na ekrany po wielu poprawkach cenzorskich (usunięto m.in. wszystkie rosyjskie imiona i nazwiska). Rosyjskiego oficera zagrał Józef Węgrzyn, jeden z najwybitniejszych polskich aktorów pierwszej połowy XX wieku. W rolę jego kochanki wcieliła się Halina Brucówna, gwiazda teatru i filmu, dla której była to ostatnia rola w rodzimej kinematografii przed wyjazdem do Stanów Zjednoczonych. Ciekawostką jest fakt, że „Ludzie bez jutra” to jedyny film z udziałem Brucówny, który zachował się do naszych czasów. Rekonstrukcja kopii filmu odbyła się w ramach utrzymania trwałości projektu „Konserwacja i digitalizacja przedwojennych filmów fabularnych w FilMOTECE Narodowej w Warszawie”, realizowanego w latach 2009-2014. Projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach XI Priorytetu „Kultura i dziedzictwo kulturowe” Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

Muzyka, którą usłyszymy, powstała na specjalne zamówienie FilMOTEKI Narodowej - do filmu zagrają wybitni warszawscy muzycy: Paweł Szamburski (klarnet, elektronika), Sebastian Wypych (kontrabas) i Patryk Zakrocki (skrzypce).

Paweł Szamburski – klawecista, improwizator, animator kultury. Współtworzy środowisko artystyczne oraz wydawnictwo LadoAbc. Gra w duecie Sza/Za – Szamburski / Zakrocki, z którym komponuje muzykę dla filmu, teatru, kina niemego i tańca współczesnego. Udziela się również w takich zespołach jak: Cukunft (Raphael Rogiński), Ircha Clarinet Quartet (Mikołaj Trzaska), Modrzycter Klan (Alan Bern). Występuje solowo w projektach „Ceratitit Capitata” (muzyka liturgiczna wielkich religii basenu Morza Śródziemnego) i „Homo electrus” (muzyka elektroakustyczna). W 2009 roku wraz z projektem SzaZa zdobył wyróżnienie za muzykę na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym „Kontrapunkt” w Szczecinie oraz nagrodę główną za muzykę od Ministra Kultury i od Teatru Narodowego w XV Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Sztuki Współczesnej. Szamburski został także wyróżniony na Międzynarodowym Festiwalu Filmów Animowanych w Annecy (Francja 2009) nagrodą „Sacem” za najlepszą muzykę filmową.

Więcej: www.soundcloud.com/szamburski

Patryk Zakrocki – improwizator, kompozytor, artysta dźwiękowy. Obecnie gra w duecie SzaZa na altówce, oscylatorze i elektrycznej mbrze, dyryguje zespołami improwizatorów, zmienia melodyjki w starych pozytywkach i współtworzy dwa wyjątkowe projekty własnego pomysłu: Gabinet Masażu Ucha Wewnętrzznego oraz Kino Dźwięku. Zakrocki zajmuje się kompozycją spontaniczną, nowoczesną muzyką kameralną, elektroakustyczną oraz szeroko pojętym słuchowiskiem. Opublikował 12 albumów płytowych, w tym dwa solowe. W 2015 roku zrealizował kompozycję elektroakustyczną „Obłokami” na zamówienie IMIT. Jest autorem muzyki do wielu filmów i spektakli teatralnych. Prowadził cykl ponad 80 koncertów Galimadjaz w klubie Jazzgot, prowadził znany ze

sluchowisk Zakład Produkcji Dźwięku, dyrygował takimi zespołami jak: Warsaw Improvisers Orchestra, Sepia czy AGD orkiestra w czterech edycjach.

Więcej: www.patrykzakrocki.com

Sebastian Wypych – kontrabasista, szef artystyczny. Absolwent Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie (klasy kontrabas prof. Andrzeja Mysińskiego). Jako muzyk kameralista współpracuje z wieloma zespołami i orkiestrami w kraju i za granicą. Jako solista występował m.in. u boku orkiestr Concerto Avenna, Mała Filharmonia, Sinfonietta Cracovia, The New Art Ensemble, Vladymirska Orkiestra Kameralna czy Orkiestra Kameralna Filharmonii Narodowej. Współpracuje z czołowymi zespołami interpretującymi muzykę dawną. Współzałożyciel i menadżer zespołów Tangata Quintet, L'Ensemble Hyacinthus, Machina del Tango czy The New Art Ensemble. Prowadzi także działalność pedagogiczną, współzałożyciel i wiceprezes Stowarzyszenia „Muzyka bez granic”. Od 2012 roku związany z Operą Kameralną jako kierownik artystyczny Opera/Off. Jest pomysłodawcą i kierownikiem artystycznym festiwalu „Piękny Brzeg Sztuki”.

Kino Sąsiedzi: pokaz filmu „Hollywood nad Dnieprem” (89’) i spotkanie z twórcami: reżyserem Olegiem Chornym i scenarzystą Stanisławem Tsalykiem org. Białostocki Ośrodek Kultury – 1 września, godz. 19.00 – Kino Forum, ul. Legionowa 5 (bezpłatne wejściówki)

W późnych latach 50. XX wieku, w malowniczej ukraińskiej wsi Buchak pojawił się Siergiej Paradżanow, aby nakręcić tam „Ukraińską Rapsodię”. Od tamtego momentu miejsce to stało się kultowym planem filmowym, a mnóstwo produkcji filmowych tam zrealizowanych stało się klasykami i weszło na stałe do kanonu światowej kinematografii. Swoje filmy realizowali tam m.in.: Andriej Tarkowski, Volodymyr Denysenko, Mykola Rasheyev. Właśnie tu swój ostatni film planował nakręcić Ołeksandr Dowżenko.

Po latach, twarz kina poetyckiego lat 60. XX wieku, znana aktorka Larisa Kadochinkova odwiedza wioskę, gdzie pół wieku temu grała w filmie „Noc Kupały”. Teraz okolica pełna jest opuszczonych domów, a nieliczni artyści zapaleńcy próbują ocalić cokolwiek z tego, co pozostało po latach świetności tego miejsca.

Oleg Chorny – absolwent Państwowego Instytutu Teatru i Kina na kierunku reżyseria. Pracował w Państwowym Studio Filmowym, imienia Ołeksandra Dowżenki w Kijowie, przy wielu państwowych i niezależnych filmach oraz w licznych studiach filmowych. Nakręcił mnóstwo filmów krótkometrażowych, dokumentalnych, ekologicznych, promocyjnych, a także videoklipów. Jest członkiem Związku Filmowców Ukrainy. Jego filmy krótkometrażowe oraz dokumentalne znalazły się w programach wielu ukraińskich i międzynarodowych festiwali.

INNY WYMIAR TEATRU

Premiera spektaklu: „Władcy” org. Teatr Klepisko i Teatr Latarnia – 2 września, godz. 19:30 – pofabryczna hala Zakładów Bawelniarskich na terenie Zakładów Przemysłu Włókienniczego FASTY, ul. Przędzalniana 8, bezpłatne wejściówki

„Ludobójstwo w historii cywilizacji nigdy nie było aktem spontanicznym. Do tego trzeba przygotować społeczeństwo”. - Joanna Kos-Krauze

„Władcy”, opowieść złożona z siedmiu rozdziałów, inspirowana jest prawdziwymi wydarzeniami. Każda część to wyspa na rzece historii, każdą rządzi inny Władca, każda opowiada o innym wydarzeniu z tragicznych dziejów Europy. Są dwie strony: kat i ofiara. „Nie oskarżamy władców – robią to ich ofiary. Pokazujemy, jeśli się tylko da, na czym polega ich ideologia, obłąkanie. Ile w tym jest przypadku? Dajemy im na scenie prawo do wydawania swoich morderczych rozkazów, czynienia zbrodni” – piszą twórcy spektaklu.

Punktem wyjścia do stworzenia zdarzeń dramatycznych i scenariusza w oparciu o teksty źródłowe, była powieść Williama Goldinga „Władca much”, a motywem przewodnim - ludobójstwo. Spektakl próbuje odnaleźć w historii tropy, które odkrywają oblicze współczesnego terroryzmu. Terroryzm rozrasta się rozsiewając plony coraz bliżej każdego z nas. Zbyt szybko. Zbyt blisko. Być może owa analiza to jedyne, co możemy zrobić aby ujarzmić strach i pójść dalej.

koncepcja, reżyseria: Mateusz Tymura

scenariusz: Magdalena Wleklik

współpraca scenograficzna: Aaliyah Navras

współpraca choreograficzna: Izabela Szostak

asystent reżysera: Błażej Twarowski

koordynacja: Katarzyna Kapuścińska, Olga Lemieszek

występują: Urszula Chrzanowska, Paula Czarnecka, Cezary Jabłoński, Jakub Klimaszewski, Rafał Pietrzak, Natalia Sakowicz, Jan Wawrzyniec Tużnik

w spektaklu wykorzystano utwory Daniela Tymury

Premiera spektaklu: „Poskromienie złoŹnicy” org. Teatr Papahema – 4 września, godz. 16.00 – Akademia Teatralna, ul. Sienkiewicza 14 (bezpłatne wejściówki)

W 2016 roku przypada czterechsetna rocznica śmierci Williama Szekspira. Jeśli oczywiście największy dramatopisarz wszechczasów w ogóle żył, jeśli nie był Christopherem Marlowem albo kobietą... Dziewięcioro młodych aktorów, absolwentów jednego rocznika Wydziału Sztuki Łańcarskiej, sięgnęło po „Poskromienie złoŹnicy”, by zmierzyć się z legendą autora ze Stratfordu nad Avonem. Ta gorzka komedia o wyrabianiu w kobiecie nawyku uległości wobec swojego pana i małżonka, to w ich wykonaniu mieszanka konwencji teatru elżbietańskiego z teatrem współczesnym, aktorstwa dramatycznego z wykorzystaniem formy, dowcipu z refleksją na temat przypisywanych nam na co dzień ról i prób wymykania się im. Pod klasycznym kostiumem trzymającym ciało w ryzach kryje się współczesna wrażliwość młodych twórców. Wyczulenie na zagadnienia partnerstwa, relacji i płci daje o sobie znać, demaskując sztywną konwencję. Najbardziej szowinistyczna sztuka Szekspira nabiera w tej interpretacji nowych znaczeń, staje się migotliwa, stawia pytania zamiast udzielać odpowiedzi w patriarchalnym tonie, daje widzowi możliwość wyboru.

przekład: Stanisław Barańczak

opieka reżyserska: Sylwia Janowicz-Dobrowolska

scenografia, kostiumy i lalki: Sylwia Maciejewska

muzyka: Natasza Topor

reżyseria światła: Maciej Iwańczyk

plakat: Lucjusz Sawicki

teaser: Tobiasz Czołpiński

obsada: Paulina Moś, Małgorzata Patryn, Katarzyna Pietruska, Helena Radzikowska, Przemysław Bollin, Filip Gurlacz, Paweł Rutkowski, Mateusz Trzmiel, Piotr Wiktorko

Premierowe czytanie dramatu: „Noc wilków” Oleksandra Witera w tłum. Andrzeja Szczytko z muzyką na żywo Karbido i Półowa Zero-85 org. Białostocki Teatr Lalek – 3 września, godz. 16.00 i 4 września, godz. 18.00 – Białostocki Teatr Lalek, ul. Kalinowskiego 1 (bezpłatne wejściówki)

Tekst „Noc wilków” Oleksandra Witera nie był dotychczas wystawiany w Polsce. Dramat ten zwyciężył w 2012 roku w największym ukraińskim konkursie literackim Koronacja Słowa w kategorii dramat.

W czytaniu performatywnym weźmie udział czworo aktorów Białostockiego Teatru Lalek, którzy wcielą się w role: młodej wilczycy, młodego wilka, wilka wygnańca i starego wilka.

Pozornie prosta historia czterech wilków opowiada o problemach i intrygach w ich wataśce, które wynikają z chęci sprawowania władzy, dominacji w grupie, miłości, czy nienawiści. Niejednokrotnie emocje te popychają ich do karygodnych czynów, choć czasem do szlachetnych działań. Wilki i ich stado w tej opowieści są nacechowane ludzkimi emocjami, słabościami, przywarami. Bohaterowie są uwikłani w skomplikowane układy i sytuacje życiowe. To co pozornie wydaje się oczywiste, utwierdzone poprzez przekazywane sobie historie, okazują się ni mniej, ni więcej, czystym kłamstwem. Opowieść ta pokazuje, że pozory mogą mylić i jak łatwo jest zatracić się w walce o wpływy i władzę. Nigdy nie jest jednak za późno, żeby zacząć wszystko od początku...

koncepcja artystyczna i reżyseria: Jacek Malinowski

opracowanie scenograficzne: Michał Wyszowski

multimedia: Krzysztof Kiziewicz

Oleksandr Witer (1972) – ukraiński dramaturg, scenarzysta i reżyser. Współpracuje z Centrum Współczesnej Dramaturgii Eksperymentalnej, Narodowym Teatrem Dramatycznym im. Iwana Franki oraz Centrum Mistrzostwa Teatralnego im. Łesia Kurbasa. Wykładał w Szkole Teatralnej Uniwersytetu Narodowego Akademii Mohylańskiej w Kijowie. Jest jednym z założycieli kijowskiego Teatru Studio. Laureat wielu nagród dramaturgicznych na Biennale Sztuki Współczesnej i Festiwalu Współczesnej Dramaturgii w Kijowie. Jego dramaty były publikowane w antologiach European Theatre Convention oraz czytane na deskach wielu teatrów, w zeszłym roku m. in. w Comédie-Française. Przez przeciwników jego społecznie zaangażowanej twórczości bywa określany jako „ukraiński Nestbeschmutzer”.

Andrzej Szczytko – polski reżyser teatralny, aktor i pedagog. Laureat tegorocznej Nagrody im. Stanisława Ignacego Witkiewicza, przyznawanej przez Sekcję Krytyków Teatralnych Polskiego Ośrodka Międzynarodowego Instytutu Teatralnego za popularyzację polskiego teatru na świecie. Spektakle w jego reżyserii były zapraszane na festiwale w Berlinie, Poczdamie, Warszawie, Poznaniu,

Rzeszowie, Kijowie, Lwowie i Sarajewie. Od 2012 roku współpracuje z Narodowym Teatrem Dramatycznym im. Tarasa Szewczenki w Charkowie, gdzie wyreżyserował „Żegnaj, Judaszu” Iredyńskiego oraz „Antygonę w Nowym Jorku” Głowackiego. Jest także tłumaczem sztuk teatralnych, jego przekłady ukazują się m.in. na łamach miesięcznika „Dialog”.

Karbido – wrocławska formacja, którą tworzą Marek Otwinowski (Maot) i Tomasz Sikora, Od 2004 roku realizuje autorskie projekty muzyczne i okołomuzyczne, związane z teatrem, teatrem radiowym, literaturą i architekturą. Swoje koncerty, audio-spektakle (m.in. „Stolik”, „Table around Cage”), czy zdarzenia muzyczne („Music 4Buildings”) grupa prezentowała na ponad stu festiwalach. Ze swoimi pracami odwiedziła wszystkie kontynenty (z wyjątkiem Afryki), dając ponad 500 występów. Od 2005 roku Karbido stale współpracuje z ukraińskim poetą i prozaikiem Jurijem Andruchowyczem. Muzycy w swoich pracach sięgają do rozmaitych źródeł, określając swoją twórczość „rodzajem wielogatunkowego skrzyżowania rozmaitych dyscyplin” i ochoczo poddają ją metamorfozie: od post-rocka przez etno/postfolk, elektronikę, punk/core jazz, ambient i obszary intuitywne na eksperymentach (nie) kończąc. Ważnym doświadczeniem dla członków grupy jest współpraca z teatrami (ok. 20 tytułów) oraz z teatrem radiowym. Do 2016 roku zespół opublikował osiem albumów i dwa krążki DVD.

Półowa ZERO-85 – to dokładnie 1/2 zespołu, w tym: Kubus (Jakub Kwaśniewski) i Boban (Bogusław Kasperuk).

„zero n III, Ms. zerze; Im D. zer:

1. techn. „początkowy punkt na skali, podziałce, od którego się coś mierzy, oblicza; także: liczba odgraniczająca wartości dodatnie od ujemnych”
2. mat. „liczba oznaczona symbolem 0, która dodana do dowolnej liczby nie zmienia jej wartości; również cyfra 0 w układzie pozycyjnym dziesiętnym”
3. pot. „brak czegokolwiek; nic”
4. muz. „zero-85” – „garaż, początek wieku, muzyka, języki świata + różności”

Monodram: „Ksenia” org. Teatr Czrevo – 3.09, godz. 19.00 (w jęz. polskim), 4.09, godz. 17.00 (w jęz. białoruskim) – Akademia Teatralna, ul. Sienkiewicza 14 (bezpłatne wejściówki)

Monodram **Joanny Troc** inspirowany jest postacią prawosławnej świętej jurodiwej – Kseni Petersburskiej. Sama świętość i jurodstwo (szaleństwo boże) nie jest tu jednak głównym tematem. Najważniejszym staje się pytanie o drogę i przyczynę dojścia do jurodstwa, nierozzerwalne przeplatanie się świętości z szaleństwem. Ksenia jest młodą, 26-letnią kobietą, której miłość jest uczuciem totalnym, pozbawionym wszelkich granic... Tekst Tamary Bołdak-Janowskiej, stworzony specjalnie na potrzeby spektaklu, został dopełniony o to, co powstawało podczas prób i improwizacji. Muzyka białoruskiego akordeonisty Yegara Zabelova aż kipi od emocji i wprowadza jeszcze głębiej w odrealniony świat Kseni. Wszystko to natomiast okraszone jest śpiewnym mówieniem w lokalnym, białoruskim dialekcie okolic Gródka. Opieką artystyczną objęła spektakl aktorka i reżyser Magdalena Czajkowska. Premiera monodramu „Ksenia” odbyła się 27 września 2015 roku na kameralnej scenie Opery i Filharmonii Podlaskiej. Premiera monodramu „Ksenia” była również inauguracją II Festiwalu Teatralnego ODE, imprezy, która już drugi rok promuje m.in. na terenie miasta Białegostoku teatr białoruski.

„Jurodiwy” – to święty szaleniec Chrystusowy, który swoje korzenie ma w Chrześcijaństwie wschodnim (Bizancjum, Ruś). Spektakl „Ksenia” może być początkiem szerszej dyskusji o fenomenie jurodstwa, często niezrozumiałym lub zapomnianym. Warto więc po spektaklu „Ksenia” pozostać na widowni by móc wysłuchać krótkiego słowa podsumowania lub komentarza z ust specjalisty w danym temacie.

Spektakl zostanie zagrany dwukrotnie, w języku polskim i w języku białoruskim. Na Podlasiu nie był jeszcze grany po polsku.

Trailer: https://www.youtube.com/watch?v=M5I9hbwBT_0

INNY WYMIAR SPOŁECZNOŚCI

Wyspy Kultury – atrakcje dla dzieci i dorosłych org. Stowarzyszenie Poczłówka – 3 września, godz. 14.00-21.00 i 4 września, godz. 12.00-20.00 - Rynek Kościuszki w Białymstoku, wstęp wolny

Czym są Wyspy Kultury? To teatr, tańce i warsztaty – od ucha i pod nogę, do tańca i różańca! To podróże w czasie i przestrzeni – śladami wiejskich grajków, wędrownych lirników, wschodnich nomadów – z Ukrainy przez Transylwanię do Polski. To wędrówka przez tradycje, doprawiona szczyptą szaleństwa i kroplą melancholii. Tabor wschodnich jurt i namiot przyciągają uwagę, intrygują, zapraszają do wygodnej przestrzeni, w której zmieści się i koncert i tańce i spektakle i warsztaty, a każde z tych działań ma niepowtarzalny klimat.

Program Wysp Kultury:

3 września

14.00–15.00 – „Bałwanki” spektakl dla dzieci (jurt pomarańczowa)

15.00–18.00 – warsztaty rodzinne „Twoja koszulka” i „Ziarno do ziarna” (namiot „Oczy” i przestrzeń wokół)

15.30–17.00 – warsztat „Tańce korowodowe” (jurt pomarańczowa i przestrzeń wokół)

17.00–18.00 – „Objazdowe nieme kino” spektakl rodzinny od lat 15 do 115 (jurt biało-czarna),
rezerwacja miejsc: biuro@a3teatr.pl

18.00–19.00 – „Zegar bije” spektakl rodzinny (jurt pomarańczowa)

19.00–21.00 – potańcówka Nomadów Kultury (przestrzeń przed jurtą)

4 września

12.00–13.00 – „Bałwanki” spektakl dla dzieci (jurt pomarańczowa)

13.00–18.00 – warsztaty rodzinne „Twoja koszulka” i „Ziarno do ziarna” (namiot „Oczy” i przestrzeń wokół)

13.30–17.00 – warsztat „Tańce korowodowe” (jurt pomarańczowa i przestrzeń wokół)

17.00–18.00 – „Objazdowe nieme kino” spektakl rodzinny od lat 15 do 115 (jurt biało-czarna),
rezerwacja miejsc: biuro@a3teatr.pl

18.00–19.00 – „Zegar bije” spektakl rodzinny (jurta pomarańczowa)

19.00–20.00 – koncert – show „Muzikanty” i jam session (przestrzeń przed jurta)

Teatr Rodzinny Hałasów – „Zegar bije”

Liryczny ludowy moralitet o sprawach najważniejszych – miłości, śmierci, wędrowaniu.

Wywiedziony z tradycji kolędniczych, nawiązujący do obrzędowych spektakli wertepowych. W spektaklu posłuchamy pieśni dziadowskich zebranych i wykonywanych przez Jacka Hałasa, muzyki instrumentalnej napisanej i zaaranżowanej na sześciuosobową rodzinną orkiestrę oraz tychże Hałasów w nowej, aktorskiej odsłonie.

Zespół: Jacek i Alicja Hałas – członkowie najciekawszych formacji folkowych w Polsce (Bractwo Ubogich, Muzykanci, Kapela Hałasów, Kwartet Wiejski), międzynarodowych projektów artystycznych (Tikkun, Schola Węgałty, Dom Tańca Poznań, Eastwind) oraz teatralnych (Teatr Strefa Ciszy, Teatr Węgałty), tym razem powołali nietypową i jedyną w swoim rodzaju muzyczno – teatralną trupe, zapraszając do współpracy swoje własne dzieci: Julię, Antoniego, Jonasza i Jakuba Hałasów. W takiej formacji teatr jest pretekstem do wspólnego, rodzinnego tworzenia i realizowania pasji.

Olesia i Stanisław Voitsekhovski – „Bałwanki”

Spektakl opowiada o dwóch Bałwankach, które nie wiedząc czym jest słońce, wyruszają go szukać i prosić, by ich nie roztopiło. Niestety, nic nie idzie po ich myśli. Po drodze spotykają różne leśne zwierzęta: Wronę, Niedźwiedzia i Zającą, które nie mogą się doczekać wiosny i pierwszych ciepłych promieni słońca. Czy Bałwankom uda się zobaczyć słońce? Czy zwierzęta z lasu doczekają się wiosny? Wyruszenie z nami w podróż pełną przygód i przekonajcie się sami!

Zespół: Olesia i Stas pochodzą z Ukrainy, są zawodowymi aktorami Ługańskiej Państwowej Akademii Kultury i Sztuki Charkowskiego Państwowego Uniwersytetu. Jako wolontariusze EVS Erasmus+ zdobywają w Polsce nowe teatralne doświadczenia i dołączyli do A3Teatr.

Muzikanty – „Objazdowe nieme kino”

Do miasta przyjeżdża lunapark, wraz z jego główną atrakcją – namiotem kinematograficznym, proponując widzom szeroki przekrój kina światowego. Filmy mają jednak jeden mankament – nie mają dźwięku. Trzech Operatorów – wynalazców, grając na wszystkim, co wpadnie im w ręce, generuje na żywo nie tylko muzykę filmową, ale i dialogi, odgłosy, a nawet (od czasu do czasu) efekty specjalne. A wszystko to w magicznym wnętrzu, jakby zatrzymanego w czasie namiotu – lunaparkowej jurty.

Muzikanty – „Muzikanty”

Szalona lekcja muzyki na kilkanaście instrumentów w rękach dwóch wędrownych muzykantów.

Artyści przy okazji prowadzenia swoistej audycji muzycznej przechodzą od starożytnych melodii ludowych przez światowy folk, europejską muzykę klasyczną, jazz i hity dwudziestowiecznej muzyki rozrywkowej, aż po najnowsze dokonania rynku muzycznego. „Muzikanty” to z jednej strony koncert, z drugiej widowisko, które co chwilę pożyczają sobie do wspólnego grania widowie, udowadniając tym samym, że (przy odrobinie pomocy) z każdego wydobyć można drzemiącego w nim muzyka. W sposób zdecydowanie zabawny.

Zespół: Muzikanty – muzyk (kompozytor, aranżer, skrzypek multiinstrumentalista) i performer (aktor,

scenarzysta, reżyser), współpracujący ze sobą od ponad 15 lat w najróżniejszych przedsięwzięciach scenicznych i wizualno-muzycznych. W ciągu dwóch lat w ramach odrębnego projektu scenicznego, zrealizowali pięć premier utrzymanych w konwencji teatru ulicznego, kilka widowisk site-specific oraz Grand Prix na festiwalu... piosenki kabaretowej. Jasny podział kompetencji to: Jacek Dzwonowski odpowiedzialny za muzykę i Piotr Chlipalski odpowiedzialny za cały chaos wokół niej.

Kapela Hałasów – Tańce korowodowe

Kapela Hałasów tworzy żywiołowy przekaz, interaktywny i atrakcyjny dla współczesnego odbiorcy. Czym jest taniec korowodowy? To połączenie tańca z chodzeniem, zawiera w sobie płynność, elastyczność i otwartość na partnera. Skomplikowany układ korowodu rozwiązują przejścia, obroty i zmiany partnerów – a wszystko odbywa się w marszu do bliżej nieokreślonego celu. Jest to rodzaj tańca bezpretensjonalnego, społecznego, bowiem jednorazowo może brać w nim udział kilkaset osób. Warsztaty tańców korowodowych są działaniem, które porwą publiczność do tańca!

Zespół: Jacek Hałas (śpiew, lira korbowa, akordeon, drumla, flety pasterskie, prowadzenie tańców) i Alicja Choromańska-Hałas (gardon, baraban, drumla). „Nasze koncerty to podróże w czasie i przestrzeni – śladami wiejskich grajków, odpustowych śpiewaków, cygańskich taborów, klezmerskich orkiestr i wołoskich pasterzy – nomadów wschodnich rubieży. Zagramy coś dla serca, do ucha i pod nogę, a gdy uda się poderwać publiczność z miejsc, znajdzie się też miejsce na polkę, oberka i korowodowe tańce z Bukowiny. Usłyszycie pieśni wędrownych lirników i muzykę instrumentalną na akordeon, lirę korbową, bęben, gordon, pasterskie flety i drumle. Muzyka, którą gramy, to wynik spotkań z autentycznymi muzykami, twórczego podejścia do archiwaliów i znalezisk etnomuzykologicznych oraz wieloletniej praktyki wykonawczej, doprawionych szczyptą szaleństwa i kroplą melancholii”.

Impresje z baniek mydlanych

Niezwykłe bańki – małe i ogromne, pachnące i kolorowe. Bańki, które można własnoręcznie tworzyć lub próbować je złapać albo biegać w gigantycznej chmurze piany. Ale bańki to nie wszystko – będzie też nauka zabawy z diabolo, tańca z pojkami i flagami. Dużo zabawy i śmiechu dla każdego. Zespół: Sztuka Tworzenia – duet cyrkowców i animatorów kultury. Są alchemikami cudownego płynu do baniek, twórcami kolorowych pojek. Przemierzają świat wzdłuż i wszerz, wszędzie są u siebie. W małym namiocie tworzą domową przestrzeń pełną wstążek i cyrkowych akcesoriów.

Warsztaty rodzinne – kreatywne działania dla wszystkich bez względu na wiek!

* **„Twoja koszulka”** – ze zwykłych koszulek wspólnie zrobimy rzeczy niezwykle identyfikujące nas z Wyspami Kultury i Wschodem Kultury. Widzowie! wybierając się na Wyspy Kultury zabierzcie ze sobą jasne, jednokolorowe koszulki, torby, szale, itd. które własnoręcznie oznaczycie i zabierzcie do domu.

* **„Ziarno do ziarna”** – kilogramy jadalnych ziaren o różnej fakturze i kolorach posłużą do usypywania mandali. Ta spokojna praca pokaże nam piękno natury, duchową równowagę i radość tworzenia, a także niekończący się proces kreacji. Mandale będą pracą zespołową i powstawać będą wielokrotnie każdego dnia.

Zespół: Autorką linorytów jest Marion Brand – grafik i designer, która w ramach wolontariatu EVS Erasmus+ współpracuje z A3Teatr. Koszulkowy team tworzą współpracownicy A3Teatr i Stowarzyszenia Kulturalnego „Pocztówka”: Agata Paździor, Daria Dąbrowska. Nad mandalami czuwa: Justyna Perestret, Kasia Dąbek i Olesia Voitsekovska.

Questing: „Śladami kultury niemieckiej” (pieszy i rowerowy) org. Fundacja Otwarta Edukacja – 3 września, godz. 13.00 – start questingu pieszego: Filharmonia, ul. Podleśna 2; start questingu rowerowego: Ratusz – wejście do Muzeum Podlaskiego, Rynek Kościuszki, udział bezpłatny

Questy upowszechniające wiedzę o historii mniejszości niemieckiej. Celem inicjatywy jest popularyzacja mało znanej mniejszości w historii Białymstoku, która miała duży wkład w rozwój miasta i w jego wielokulturową specyfikę. Pierwszy quest ma charakter tradycyjny i swoim zasięgiem obejmuje centrum miasta. Drugi – z racji dalekiej odległości obiektów – skierowany jest do uczestników z rowerami.

Podczas inauguracji nowych tras uczestnikom będą towarzyszyć przewodnicy/opiekunowie questów, którzy będą uzupełniać wiedzę uczestników.

* „Śladami kultury niemieckiej” – quest pieszy

Początek: Filharmonia (ul. Podleśna 2)

Koniec: Muzeum Historyczne (ul. Warszawska 37)

Trasa: Filharmonia – Galeria Alfa (Fabryka Beckera) – Elektrownia (Świętojańska) – ul. Warszawska 50 (kamienica Voosów) – Warszawska 63 (związana z rodziną Commichau) – Kościół św. Wojciecha – Elektryczna (dawniej Kleindorf) – Muzeum Historyczne

* „Śladami kultury niemieckiej” – quest rowerowy

Początek: Ratusz (przy wejściu do Muzeum Podlaskiego)

Koniec: Cmentarz ewangelicko – augsburski (zbieg ulic Wasilkowskiej i 27 lipca)

Czas questu: od 2 do 3 godzin

Trasa: Ratusz – Katedra – Książnica Podlaska (Łoża Masońska) – Pałac Ślubów (Pałacyk Gościenny - Elektrownia (ul. Elektryczna) – Pałac Hasbacha – Pałac Lubomirskich – Cmentarz ewangelicko – augsburski.

Wystawa rzeźby ludowej, kowalstwa i tkaniny dwuosnowowej org. Muzeum Podlaskie w Białymstoku – 4 września, godz. 9.00-15.00 – Rynek Kościuszki w Białymstoku, wstęp wolny

Wystawa odbywa się w ramach XVII Podlaskich targów rzeźby, kowalstwa ludowego i tkaniny dwuosnowowej, jej celem jest szeroka promocja ludowej twórczości. Będzie to okazja do spotkania i wzajemnego poznania się, jak też miejscem wymiany doświadczeń twórców z innych regionów Polski ze szczególnym uwzględnieniem regionu lubelskiego i rzeszowskiego oraz Litwy, Ukrainy i Białorusi. Dział Etnografii Muzeum Podlaskiego zaczął organizować Targi w 2000 roku z myślą o prezentacji nowych zjawisk zachodzących w sztuce i rękodziele ludowym Podlasia i Polski. W kolejnych latach do rzeźbiarzy dołączyli garncarze, kowale i tkaczki. Ostatnio na targach spotykają się też wycinankarze z Polski z tradycyjną wycinanką i artyści z Litwy i Białorusi i Ukrainy tworzący autorską wycinankę o motywach ludowych.

Spacer edukacyjny: „Znikające miejsca i ludzie” org. Galeria im. Sleńdzińskich w Białymstoku – 4 września, godz. 12.00 – początek spaceru: Dworzec Fabryczny, ul. Traugutta

Kolejny spacer edukacyjny z cyklu „Znikające miejsca i ludzie”. Tym razem poznamy miejsca związane z Dworcem Fabrycznym, wcześniej nazywanym Dworcem Poleskim, usłyszymy o wielu, powoli zapominanych miejscach i ludziach, poznamy historię Dworca Poleskiego i dzielnicy Wygoda, przyjrzymy się zmianom, jakie zaszły na tym terenie. Spacer ma także na celu przedstawienie Białegostoku jako ważnego węzła komunikacji kolejowej oraz miejsca związanego z historią wojskowości na tym terenie.

INNY WYMIAR MODY

Pokazy mody: Inny Wymiar Mody org. Stowarzyszenie na Rzecz Muzeum Mody i Tekstyliów ITE – 3 września, godz. 19.30 – wstęp wolny

Niecodzienny pokaz, z pełną reżyserią i scenografią opartą na autorskim scenariuszu Stowarzyszenia ITE, będzie kontynuacją projektu, który powstał w ramach festiwalu Wschód Kultury/Inny Wymiar w 2013 roku.

Tym razem zobaczymy m.in. kolekcje Vladislava Osipova (Odessa, Ukraina), Sergeya Cherkasa (Ukraina), Serafina Andrzejaka (Polska) i innych.

Premiera książki: „Na wschód od Paryża i Warszawy był modny Białystok” oraz koncert „Transit” Kasi Kadłubowskiej i Dominika Bukowskiego org. Galeria im. Sleńdzińskich w Białymstoku – 2 września, godz. 17.00 – Klub Fama, ul. Legionowa 5, wstęp wolny

Wyjątkowa publikacja poświęcona przeszłości naszego miasta z pewnością wzbudzi zainteresowanie wszystkich miłośników lokalnej historii. To szczególne wydawnictwo, skierowane do szerokiego kręgu czytelników, a jednocześnie interesujące dla osób zawodowo zajmujących się przeszłością. To zasługa oryginalnego ujęcia nieszablonowego tematu, dodatkową zaś wartością publikacji są zdjęcia ukazujące Białystok i białostoczan sprzed wojny. Znanie jest powszechnie twierdzenie, że szeroką panoramę danej epoki nierzadko najlepiej odmalować przez pryzmat wybranego zagadnienia. W tym przypadku takim wehikułem czasu staje się moda, w bardzo szerokim znaczeniu tego terminu. Znajdziemy zatem w wydawnictwie zarówno rozdziały poświęcone trendom odzieżowym, jak również fragmenty dotyczące tego, co określilibyśmy jako styl życia. Dowiemy się, jak ubierali się nasi przodkowie, ale także – dokąd udawali się na wypoczynek, jakiego rodzaju rekreacje preferowali, wreszcie – w jakich lokalach bawiło się towarzystwo chcące uchodzić za modne. Gusta te kształtowały się oczywiście nie tylko lokalnie, książka ukazuje zatem również związki łączące Białystok ze światowymi stolicami mody. Związki nierzadko zaskakująco bliskie.

Autorami książki są: Marta Pietruszko – historyk sztuki, znawca tematu związanego z ubiorem historycznym, Wojciech Bokłago – kulturoznawca, specjalista od historii ubioru, Jolanta Szczygieł – Rogowska – historyk, dyrektor Galerii im. Sleńdzińskich w Białymstoku.

Promocji książki będzie towarzyszył koncert na marimbę i wibrafon w wykonaniu **Kasi Kadłubowskiej i Dominika Bukowskiego** z projektem „Transient”.

Kasia Kadłubowska i Dominik Bukowski tworzą zespół Duality. Ich debiutancka płyta „Transient” jest owocem projektu „Gry Miłoszne”, poświęconego Czesławowi Miłoszowi.

Projekt „Transient” oparty jest na minimal music, czyli na nurcie, który wciąż zadziwia i inspiruje swoją prostotą. Subtelna, hipnotyczna, a zarazem energetyczna muzyka jest mieszanką stylu afrykańskiego, gamelanu, muzyki współczesnej, improwizacji – znajduje się na pograniczu muzyki psychodelicznej. Uwięziona w partyturach i minimalistycznych środkach została przyjęta do kanonu klasyki muzyki współczesnej. Na płycie można usłyszeć zaaranżowane na marimbę i wibrafon utwory głównych przedstawicieli tego nurtu: Phillipa Glassa, Stevea Reicha, Terry Rileya oraz takich kompozytorów, jak Arvo Pärt czy Eric Satie.